

Tariq Ali: Varför ingen sympati för palestinierna? De vidriga angreppen på Günter Grass

[Från www.counterpunch.org, 10 april 2012.]

Den tyske författaren Günter Grass (*Blecktrumman*) hade redan förutsagt reaktionen på sin dikt i *Süddeutsche Zeitung*, 4 april 2012.¹ Det finns ingen anledning att bli förvånad, men det finns all anledning att bli upprörd. Både den tyska eliten och ett skikt av befolkningen verkar i ord och handling ha accepterat Goldhagens skandalösa tes enligt vilken alla tyskar var skyldiga till Tredje rikets brott. Denna tes har nu vidareutvecklats: alla tyskar är i all evighet skyldiga till Tredje rikets brott.

Bakom detta tänkande ligger det sionistiska argumentet att brottet mot Europas judar var unikt i historiens annaler. Det stämmer i fråga om utrotningsmetoderna, men inte i någon annan mening. Belgarna massakrerade kongoleser i större antal: mer än 10 miljoner enligt historikern Adam Hochschild.² Morden på armenier under Första världskriget var systematiskt, och vi kan fortsätta med att diskutera atombombningen av Hiroshima och Nagasaki, men det är fruktlöst att jämföra en massaker med en annan eller ett folkmord med ett annat. Raul Hilberg är en av de mest auktoritativa historikerna om mordet på judarna,³ och han blev uppretad över hur det brottet utnyttjades idag.

Vissa medlemmar av den högerextrema regering som styr Israel idag, och i synnerhet Lieberman, har använt ett rent fascistiskt språk mot de palestinska araberna. Har vi inte rätt att påpeka det? Det är knappast någon hemlighet att den israeliska regeringen pressade regeringen Bush att inleda kriget mot Irak. Inte heller är det uttalande som Israels amerikanska ambassadör gjorde dagen efter Bagdads fall någon hemlighet: ”Stanna inte upp. Gå vidare mot Damaskus och Teheran.” Och har vi inte rätt att tillrättavisa honom? Är det vackert att använda unga palestinier i Gaza och på andra ställen som måltavla och döda dem?

Günter Grass var mycket mild i sin kritik. Han riktade in sig på Israels vapenskrammel mot Iran. Han kunde ha sagt mycket mer. Det faktum att det i Tyskland och Frankrike krävs politiskt mod bara för att säga det han sa är en ledsam återspeglning av den politiska kulturen i dessa två länder. Vad gäller angreppen mot Grass för hans aktiviteter under kriget så är de under all kritik. Israelerna var förtjusta när den tidigare italienska ministern Gianfranco Fini, vars parti härstammar i rakt nedstigande led från Mussolini, reste till Israel och hyllade muren. Han förläts sitt förflutna. Så det förflutna spelar bara roll om en person är kritisk mot Israel. De tidigare nazister som satt på olika positioner i förbundsrepubliken efter kriget och som drev igenom krigsskadestånd och stödde Israel, de kritiserades heller aldrig.

Tysklands medborgare bör begrunda detta: det var inte palestinierna som var ansvariga för morden på miljontals judar under Andra världskriget. Ändå är det de, palestinierna, som indirekt har blivit offer för dessa mord. De mot vilka ont har gjorts, återgäldar med ont mot andra. Så varför finns det ingen sympati för palestinierna?

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)

---

1 På svenska på www.expressen.se.

2 *Kung Leopolds vålnad*, Stockholm : Ordfront, 2001.

3 *Hur de europeiska judarna förintades*, Stockholm : Natur och kultur, 1963.